

Шта се крије иза Динкићеве смене?

Пише: Милан Дамјанац
уторак, 15 фебруар 2011 10:52

Након тешких оптужби Млађана Динкића на рачун премијеровог ауторитета, посебно у време серије штрајкова широм Србије, Борис Тадић није имао много избора. Требало је показати ауторитет и чврсту руку. Упадљиво је одсуство председника из медијске сфере у последњих пар недеља. Са једне стране, оставио је министре и премијера да се сами суоче са гневним грађанима на једној, и тешким оптужбама државног ревизора на другој страни. Тадић се јавно држи по страни, док иза кулиса повлачи потезе за које мисли да су политички најцелисходнији. У овом моменту, процена је свакако била, да је након условљавања државе од стране многобројних штрајкачких одбора и синдиката (са правом или не) и након понашања одређених министара било неопходно показати да је „чврста рука“ још увек у опцији.

Премијер је „позајмљивао“ ауторитет од Тадића, на шта је Динкић помало лицемерно скренуо пажњу три године након формирања владе, иако смо, наравно, све то одавно знали. Сада је дошао тренутак да премијер покаже ауторитет.

Премијер је „позајмљивао“ ауторитет од Тадића, на шта је Динкић помало лицемерно скренуо пажњу три године након формирања владе, иако смо, наравно, све то одавно знали. Сада је дошао тренутак да премијер покаже ауторитет. Разуме се да је у том погледу, овакав потез ДС политички мудар. Оваквим потезом, влада шаље поруку не само незадовољним министрима већ и синдикатима у штрајку – да је спремна на оштре мере како би разрешила проблеме, а премијер, у народу и шаљивим карикатурама окарактерисан као „кафе куварица“ је преко ноћи стекао имиџ премијера са ауторитетом (или је то бар покушао).

Елем, игра коју је одиграо Г17 плус и њен лидер није нимало наивна и политички је врло промишљена. У време великих социјалних немира и значајног незадовољства грађана, али и анкета које сугеришу да је СНС најјача странка по рејтингу, разумљиво је да је Динкић покушао да се извуче из пројекта који пропада. Након оставке Томице Милосављевића и притиска на владу како би сменила државног секретара Илића, Динкић је довео у питање ауторитет и кредибилитет самог премијера. Наравно, свој „уцењивачки капитал“ је свакако црпео из дубоког уверења да би изласком Г17 плус из владајуће коалиције влада пала. Међутим, сигуран сам да је поступак за његово смењивање био и за њега више него неочекиван. Није мала ствар сменили потпредседника владе, који је притом лидер једне од странака коалиције, без обзира на његове резултате као министра. Шта нам овај потез говори? Прво, сигурно је да у

Шта се крије иза Динкићеве смене?

Пише: Милан Дамјанац
уторак, 15 фебруар 2011 10:52

интересу ДС-а није расписивање ванредних парламентарних избора у овом тренутку, посебно ако се има у виду рејтинг СНС-а и незадовољство у народу. Овој влади је неопходан одређени резултат пре него распише изборе, некакав уступак Европске уније, налик незаборавном Споразуму о стабилизацији и придруживању уочи претходних избора. Сигуран сам да ДС жели да влада сачека октобар и одлуку да Србија званично постаје кандидат за чланство у ЕУ. Уколико све ово имамо у виду, није тешко претпоставити да је ДС уочи ове одлуке имала „зеца у шеширу“, односно, да је нека опозициона странка била „резервна варијанта“ уколико Г17 иступи из коалиције. Одлука председништва Г17 плус да та странка ипак остане део владајуће коалиције може бити потврда ове теорије, али не нужно.

Прво, сигурно је да у интересу ДС-а није расписивање ванредних парламентарних избора у овом тренутку, посебно ако се има у виду рејтинг СНС-а и незадовољство у народу. Овој влади је неопходан одређени резултат пре него распише изборе, некакав уступак Европске уније, налик незаборавном Споразуму о стабилизацији и придруживању уочи претходних избора.

Могуће је да је и сам Динкић проценио да би ванредни избори били веома ризични по његову новоосновану странку Уједињених региона Србије, те је решио да сачека повољнији моменат. Оно што свакако сигурно јесте случај је да ће Динкић сада представљати отвореног критичара власти и да је његова позиција врло интересантна он и јесте и није на власти. И стога, његови кадрови су близу центру моћи и одлучивању у земљи а он сам може да иступа као неко ко је све време заступао интересе народа и због тога сносио консеквенце. Иако није очекивао овакву одлуку ДС-а, сигурно је да ће бити далеко озбиљнији такмац владајућој коалицији него Вук Драшковић, који, иако његова странка учествује у власти, мало подржава, мало критикује власт. Динкић је далеко зрелији политичар, искуснији, и навикао је да буде онај који доводи до рушења влада.

Дакле, јасно је да је чињеница да се премијер јасно оградио, рекавши да смена Динкића није уперена против Г17, али је такође јасно да је тешко, готово невероватно да се ДС на тај потез одлучио ако је имало сумњао да ће евентуалним изласком Г17 плус из владајуће коалиције влада пасти и избори бити расписани. Тешко је вероватни да владајућа коалиција жели изборе.

У сваком сучају, очекује нас турбулентна политичка јесен и страначко престројавање. Видећемо како ће на новонасталу ситуацију реаговати лидери странака окупљених у

Шта се крије иза Динкићеве смене?

Пише: Милан Дамјанац
уторак, 15 фебруар 2011 10:52

Унији региона Србије. Могуће је да многи од њих неће хтети овакав конфликт са ДС-ом. Са друге стране, најинтересантније ће бити гледати Динкића у опозицији. Човек који је најкривљи за бедно стање у коме се налази српска економија, биће у позицији да народу понуди некаква решења и докаже како је влада у којој је седео три године и за све то време не упућујући јој никакву замерку, лоша и да ради против интереса народа.

Народ је и те како свестан да је влада лоша и да је била виновник катастрофалних политичких потеза, али је такође свестан да је и Динкић умногоме учествовао у таквим одлукама.

Народ је и те како свестан да је влада лоша и да је била виновник катастрофалних политичких потеза, али је такође свестан да је и Динкић умногоме учествовао у таквим одлукама. Природан партнер Млађану Динкићу сада је можда управо Томислав Николић, и биће занимљиво видети да ли ће повући све оштре речи које су изговорили један о другом. Једно време, читава критика владајуће коалиције од стране СНС-а свела се на критиковање Динкића и његове странке, док се сам Динкић са друге стране „клео“ да никада неће сарађивати са напредњацима. Мада, такво измирење не би било прво у новијој историји Србије, која је, част изузецима, препуна недоследних политичара и одлука. Да ли ће и Динкић ускочити у напредњачки „воз за промене“ или ће ипак остати веран својим досадашњим савезницима, остаје да се види.

Сигурно је да је на овај начин Демократска странка покушала да предупреди највећу кризу од настанка ове коалиције и да покаже да још увек држи све конце у својим рукама. Са друге стране, Динкићу је дат огроман маневарски простор за припрему наредних избора који ће он, уопште не сумњам, искористити и показати се као врло тврд орах. Све у свему, читав расплет (или боље речено, заплет) показује да влада све теже опстаје на власти у тешким тренуцима по земљу.

Време ће показати све последице овакве одлуке.